

Када сам априла прошле године, након изрицања првостепене пресуде за ратни злочин у акцији „Олуја“, говорио својим пријатељима да се само затресла гора, а да ће се у другом степену родити миш, нису ми веровали. Лицитирали су да ће можда унеколико бити кориговане казне, али да је ослобађање апсолутно немогуће.

Исто тако, и истим људима сам данима уочи саопштавања другостепене одлуке трибунала, објашњавао да је атмосфера еуфорије која се подгрева у Хрватској и Херцеговини резултат неке већ познате одлуке трибунала. Сама вест о организованом праћењу преноса суђења, на трговима, у школама, је довољно упозоравала каква ће одлука бити донешена. Чак су и хрватски извештачи из Хага имали спреман шампањац у самом трибуналу. А када су се већ у католичким црквама почеле одржавати мисе, ствар је била потпуно јасна. Ко сме папи да каже – не?

Данас, противно мишљењима истих пријатеља, сматрам да ништа боље међународна заједница није могла учинити Србији од овог последњег хашког политичког шамара. Наравно да не мислим да је хиљаде Срба током 90-их страдало само од себе, и да су избегличке колоне (а и сâм сам био део једне од њих) настајале тако што су се Срби из чисто туристичких разлога упућивали ка Београду, Новом Саду, Нишу... Међутим, Србији је овакав шамар отрежњења требао. Наравно уколико се правилно схвати, и уколико до отрежњења заиста дође. Оно што са разлогом плаши, је да смо небројено пута до сада разне „шамаре“ па и јаче од овог, врло брзо заборављали и хитали у загрљај непријатељу. Ово је свакако ударац који ће довести до отрежњења, али ће бити интересантно пратити како ће деловати машинерија која је задужена за залуђивање овог народа: политичари-медији-НВО.

Хашки шамар – нокаут или отрежњење?

Пише: Александар Б. Ћикић
недеља, 18 новембар 2012 18:40

Хашки шамар – нокаут или отрежњене?

Пише: Александар Б. Ћикић
недеља, 18 новембар 2012 18:40

